

Tots els dies cauen bombes sobre el mite de la innocència de la informació i, en canvi, la farsa prospera amb la inestimable complicitat de [governos hiperestèsics](#) i [empreses avares](#) de tota mena. [Taufic](#) sostenia que les notícies són ordres i el periodisme un sistema de direcció social. Fins a límits inaudits, diu Taufic, s'hi perfeccionen els procediments per a imposar l'acceptació inqüestionable de comportaments, alhora que s'anul·len les defenses dels receptors de la informació. Passem de la teoria a la pràctica. Ara mateix, tornem a tenir en dansa un [nou capítol](#) del *cas dels casos*, una altra entrega del serial. Les víctimes mortals de la marrana grip s'han produït, gairebé totes, a Mèxic, la majoria a causa de controls sanitaris extremadament deficients. Aquests morts, els morts, serien els casos prioritaris per als mitjans en una situació comunicativa global no sotmesa a l'histerisme d'una crisi que obliga diàriament als mitjans a vendre, com siga, portades d'impacte. «[Cifras de muertos bajaron de pronto](#)» no és el començament d'un poema, però ho podria ser... És el miracle d'un tímid retorn a la realitat. És el titular avui d'*El Nuevo Diario* de Nicaragua, al sud de Mèxic, un periòdic geogràficament pròxim al focus de la infecció que, per fi, es mira amb certa perplexitat aquesta síndrome d'Estocolm sanitària que pateixen els veïns. ¿Per què arriba, ara, aquesta perplexitat, després l'apocalipsi? Potser perquè, com diu [Carles Miró](#), *a la taronja se li acaba el suc*. Perquè, en cap moment, s'ha parlat d'afectats i de morts, sinó de [morts probables i de morts confirmats](#). Casos i punt. I [només 16 morts en tot el món!](#) Se n'han mort molts més de [meningitis!](#) La percepció informativa, en canvi, ha estat de milers i milers de [morts=casos=afectats](#). Quantes morts per grip es produïren l'any passat? Més de 16, segur. Per tant, als amos de la indústria informativa no els importa l'escassíssim nombre de morts, sinó el creixent nombre de casos i, és clar, el número de portades, tamiflús, mascaretes, por i estupidesa que cal vendre. No importa l'existència real de pandèmia, sinó [la percepció](#) de pandèmia. Si no tens el virus, ets un cas possible. Si t'han fet les proves, ets un mort possible. Si tens el virus, ets un cas confirmat i, per tant, un mort probable. Independentment de si ja no tens febre i t'han donat l'alta, tu, probablement, moriràs. Has de morir estadísticament, si més no, que és el que compta. I si ja t'has mort, ho sent molt, ja ets irrellevant i cal silenciar-te, perquè segurament és mentida. Els mitjans de comunicació, convençuts o hipnotitzats, i en qualsevol cas rutinaris, nodrits per una inèrcia acrítica, rendible i terrorífica, han propagat la veritable pandèmia: la tenaç identificació dels afectats amb els morts. Els casos. [La pandemització dels casos](#). Només cal descriure les conseqüències de l'ortopèdica crisi sanitària per, si més no, sospitar quines eren les ordres de les notícies, quina la manipulació dels comportaments, quin el laboratori d'assaig per a una pandèmia en tota regla i quina la magnitud de la farsa. No ho descriuré, quina mandra, però, per començar, només cal fixar-se en la fractura d'un país, Mèxic, que recentment havia [superat](#), tot i les grans desigualtats socials, el PIB ibèric.

Button

Button

[Lletra](#)